

juli 2020

“Ieder die de wil van mijn Vader in de hemel doet, is mijn broer en zuster en moeder.”

Matteüs 12, 50

Het evangelie van Matteüs vertelt over een voorval in het leven van Jezus dat op het eerste gezicht van weinig belang lijkt. Zijn moeder en zijn verwanten gaan naar Kafarnaüm, waar Hij zich met zijn leerlingen bevindt om aan iedereen de liefde van de Vader te verkondigen. Waarschijnlijk hebben ze ver moeten lopen om Hem te vinden, en ze willen Hem spreken. De ruimte waarin Jezus zich bevindt gaan ze niet binnen, maar ze sturen een boodschap: “Uw moeder en uw broers staan buiten, ze willen U spreken.”

Voor het volk van Israël was ‘familie’ erg belangrijk. Allen die tot dit volk behoorden werden beschouwd als ‘kinderen’ van God, erfgenamen van Gods beloften. Allen beschouwden zich als ‘broers en zusters’. Maar Jezus opent een onverwacht vergezicht. Met een plechtig gebaar wijst Hij naar zijn leerlingen en zegt:

“Ieder die de wil van mijn Vader in de hemel doet, is mijn broer en zuster en moeder.”

Jezus openbaart hier een nieuwe dimensie. Ieder die zich inzet om de wil van de ene Vader te kennen en te doen, kan zich beschouwen als deel van deze familie: iedereen, volwassene of kind, man of vrouw, van iedere cultuur en maatschappelijke positie. Met iedereen wil God omgaan als met een familielid.

Als wij de wil van God doen, als wij liefhebben, erkent Jezus ons als zijn familieleden, als zijn broers en zusters. En dat is een geweldige kans die we hebben! We worden daardoor vrij van het verleden, van onze angsten, van onze vaste denkpatronen. Zelfs onze beperkingen kunnen vanuit die relatie met God een springplank worden naar onze verwezenlijking. Een kwaliteitsprong!

“Ieder die de wil van mijn Vader in de hemel doet, is mijn broer en zuster en moeder.”

Jezus zegt ons toe om na zijn vertrek van deze aarde onder ons te blijven. Overal waar Hij wordt nagevolgd is Hij aanwezig! Door het Evangelie te beleven en bij te dragen aan het voortbrengen van Jezus in iedere gemeenschap, kunnen we dus in zekere zin zelfs ‘moeder’ van Jezus worden.

Heel haar leven heeft Chiara Lubich mensen uitgenodigd ‘familie’ te zijn: “Zijn er in jullie midden mensen die onder geestelijke of morele beproevingen lijden? Heb begrip voor hen zoals een moeder, zelfs nog meer dan een moeder. Geef hun uitzicht door je woord of door je voorbeeld. Zorg dat ze nooit de warmte van de familie hoeven te missen. Integendeel, zorg ervoor dat die toeneemt. Zijn er in jullie midden personen die lichamelijk lijden? Dat zijn jullie eerste broers en zusters! Beschouw geen enkele activiteit belangrijker dan de familiegeest opbouwen onder de broers en zusters met wie je samenleeft. En schep overal waar jullie heengaan om het ideaal van Christus te brengen, bescheiden, voorzichtig, maar doelbewust die familiegeest.”

“Ieder die de wil van mijn Vader in de hemel doet, is mijn broer en zuster en moeder.”

Ieder van ons kan in het leven van elke dag de taak ontdekken die de Vader hem of haar toevertrouwt om de grote mensenfamilie op te bouwen.

In een wijk van Homs, in Syrië, maken 150 kinderen, van wie de meesten moslim, gebruik van de kinderopvang in een school van de Grieks-orthodoxe Kerk. Sandra, de directrice, vertelt: “Met een team van leraren en specialisten zorgen we voor opvang en hulp. We doen dat in een familiesfeer die gebaseerd is op dialoog en op gemeenschappelijke waarden. Heel veel kinderen zijn getekend door trauma’s en lijden. Sommigen zijn apathisch, anderen agressief. We proberen het vertrouwen in henzelf en in anderen weer op te bouwen. Terwijl de gezinnen door de oorlog uit elkaar zijn gerukt, vinden ze hier de kracht en de hoop om opnieuw te beginnen.”

Letizia Magri